

**Τα Παιδιά του Ισραήλ Δεν Έχουν έναν Βασιλιά
κι ο Καθένας Κάνει το Αρεστό στα δικά του Μάτια**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Κρ 2:10-18, 3:7-15, 8:33-35, 10:6-7, 13:1,
17:5-6, 18:1, 30-31, 19:1, 21:25

I. Στην υποβάθμισή του, το Ισραήλ έγινε χαοτικό στην διακυβέρνηση, τη λατρεία και την ηθική του—Κρ 3:7-15, 8:33-35, 13:1, 17:5-6, 18:30-31:

- A. Αφού τα παιδιά του Ισραήλ κατέκτησαν τη γη ως κληρονομιά τους, δεν υπάκουσαν την εντολή του Θεού ώστε να διώξουν και να καταστρέψουν εντελώς τις επτά φυλές που κατοικούσαν στη Χαναάν—Κρ 1:27-36.
- B. Ως αποτέλεσμα, τα παιδιά του Ισραήλ υπηρετούσαν τους θεούς τους, πράττοντας έτσι το κακό στα μάτια του Κυρίου—Κρ 2:10-18.
- Γ. Τα παιδιά του Ισραήλ εγκατέλειψαν τον Κύριο Θεό των πατέρων τους, ο οποίος τους έφερε έξω από την γη της Αιγύπτου, και ακολούθησαν τους θεούς των λαών που ήταν γύρω τους. Γονάτισαν σε αυτούς, προκαλώντας έτσι τον Γιαχβέ να θυμώσει—Κρ 10:6-7.
- Δ. Ο Θεός τους παρέδωσε στα χέρια των λεηλατούντων και τους πούλησε στα χέρια των εχθρών τους, ώστε να μη μπορέσουν να σταθούν. Όπου και αν πήγαιναν, το χέρι του Κυρίου ήταν εναντίον τους προξενώντας τους το κακό—Κρ 2:11-15.
- E. Η εποχή των Κριτών μπορεί να θεωρηθεί η πιο σκοτεινή περίοδος στην ιστορία του Ισραήλ. Ήταν μία περίοδος τραγωδίας.
- ΣΤ. Εκείνη την εποχή, ανάμεσα στα παιδιά του Ισραήλ υπήρχαν εξεγέρσεις ενάντια στον Θεό, όπως, ειδωλολατρία(κεφάλαια 17–18), εσωτερικές διαμάχες (κεφάλαιο 9), έχθρα και αντιπαράθεση ανάμεσα στις φυλές (κεφάλαια 20–21), πορνεία (κεφάλαιο 19), ακαθαρσία, θηριώδεις δολοφονίες, και κάθε είδους πονηρά πράγματα.

II. «Κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στο Ισραήλ. Κάθε ένας έκανε το αρεστό στα μάτια του»—Κρ 21:25:

- A. Όταν ο λαός του Ισραήλ εξέφρασε ότι δεν υπήρχε βασιλιάς ανάμεσα τους, αυτό σήμαινε ότι είχαν ακυρώσει τον Θεό και τη θέση Του και δεν αναγνώριζαν την βασιλεία Του—Κρ 17:6, 18:1, 19:1.
- B. Παρόλο που η σκηνή του Θεού βρισκόταν στη Σιλώ και ο αρχιερέας είχε τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ, δεν υπήρχε καμία διακυβέρνηση, καμία διοίκηση στο Ισραήλ, επειδή το Ισραήλ είχε ακυρώσει τον Θεό και τη θέση Του ως τον Βασιλιά τους. Έτσι δεν υπήρχε καμία έκφραση του Θεού την εποχή των Κριτών—Κρ 18:31, Εξ 28:30.
- Γ. Επειδή δεν υπήρχε Βασιλιάς στο Ισραήλ κατά την εποχή των Κριτών, τα παιδιά του Ισραήλ έκαναν το αρεστό στα μάτια τους, με αποτέλεσμα να γίνουν σάπιοι και διεφθαρμένοι—Κρ 17:6, 18:1, 19:1, 21:25:
 - 1. Ο Μωυσής είπε στο λαό του Ισραήλ ότι όταν μπουν στην καλή γη, δεν θα πρέπει να κάνουν αυτό που είναι αρεστό στα μάτια τους, αλλά δεν θα είναι αρεστό στα μάτια του Θεού—Δτ 12:8-14.
 - 2. Ο Σατανάς τους προκάλεσε να κάνουν το αρεστό στα μάτια τους, να γίνουν άνομοι και άθεοι, και να πετάξουν τον περιορισμό του Θεού. Αυτό αποκαλύπτεται στους Κριτές 17–18, 19:1, και 21:25.
 - 3. Οι Χριστιανοί σήμερα λένε συχνά ότι για αυτούς ένα ορισμένο ζήτημα, είναι σωστό ή λάθος. Το να ζουν με αυτόν τον τρόπο σημαίνει να κάνουν το αρεστό στα μάτια τους.
 - 4. Είναι φοβερό να κάνουμε το αρεστό στα μάτια μας. Πρέπει να κάνουμε το αρεστό στα μάτια του Θεού—Δτ 12:8.

- Δ. Όταν δεν υπήρχε βασιλιάς στο Ισραήλ, δεν υπήρχε καμία εξουσία, και ο λαός απλά έκανε ό,τι ήθελε. Αυτή ακριβώς είναι η κατάσταση στον τωρινό πονηρό αιώνα, στον κόσμο και στο θρησκευτικό σύστημα του Χριστιανισμού—Εφ 2:2, 12.
- Ε. Στην ανάκτηση του Κυρίου χρειάζεται να απαλλαχθούμε από την ανομία που απεικονίζεται στις Κριτές, να ζούμε κάτω από τη διακυβέρνηση του Θεού στη βασιλεία του Θεού, και να κάνουμε το θέλημα του Θεού—Τιτ 2:14, Γαλ 1:4, Μτ 6:10.

III. Ο Θεός είναι ο Βασιλιάς των αιώνων, Εκείνος με την απόλυτη εξουσία για μια αιωνιότητα, Αυτός ο οποίος ποτέ δεν αλλάζει—Α' Τιμ 1:17:

- A. Ο Θεός στον οποίον πιστεύουμε και τον οποίο υπηρετούμε, και που παρέχεται μέσα μας είναι ο Βασιλιάς των αιώνων, ο Βασιλιάς της αιωνιότητας—Α' Τιμ 1:17, Β' Κορ 13:13.
- B. Ο Χριστός γεννήθηκε να είναι ο Βασιλιάς, ο Άρχοντας που θα ποιμάνει το λαό του Θεού, και τώρα είναι ο Βασιλιάς των βασιλιάδων και ο Κύριος των κυριών—Μτ 2:2, 6, Απ 19:16, 17:14:
1. Ως ο Βασιλιάς, ο Χριστός είναι ο Γιαχβέ Θεός και είναι άνθρωπος—Ψλ 24:8, 10.
 2. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Χριστός είναι ο Βασιλιάς μας, που βασιλεύει στις καρδιές μας, και να αναγνωρίσουμε την βασιλεία του Χριστού στις τοπικές εκκλησίες, ζώντας κάτω από τη βασιλεία Του—Εφ 3:17, Α' Τιμ 3:15, 6:15.
 3. Ο Χριστός θα έρθει ως ο Βασιλιάς της δόξας—ο Γιαχβέ των δυνάμεων, ο ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός που ενσωματώνεται στον νικηφόρο και ερχόμενο Χριστό, ο οποίος θα βασιλεύει στην αιώνια βασιλεία του Θεού—Ψλ 24:7-10.
 4. Η διακυβέρνηση του Χριστού πάνω στο θρόνο του Δαβίδ και πάνω από τη βασιλεία Του θα γίνει πρώτα στην χιλιετία και έπειτα στο νέο ουρανό και τη νέα γη, για την αιωνιότητα—Ησ 9:7, Ακ 1:33.
 5. «Και ο θρόνος θα στηθεί με έλεος, και επάνω σ' αυτόν θα καθήσει εν αληθεία, στη σκηνή τού Δαβίδ»—Ησ 16:5:
 - α. Η διακυβέρνηση του Χριστού στη σκηνή του Δαβίδ υποδηλώνει παρηγοριά, ενθάρρυνση, και αποκατάσταση.
 - β. Ο θρόνος του Δαβίδ θα στηθεί με έλεος, με τρυφερή στοργή, και θα καθήσει στον θρόνο Του με αλήθεια, δηλαδή, ειλικρίνεια και πιστότητα—Ησ 16:5.
 - γ. Αν επιτρέψουμε στον Χριστό να βασιλεύει μέσα μας, φέρνοντας τη βασιλεία με έλεος, ειλικρίνεια, πιστότητα, και δικαιοσύνη, θα γίνουμε όμοιοι με Αυτόν σε αυτές τις αρετές—Ησ 16:5.

IV. Χρειάζεται να απαλλαχθούμε από την ανομία και από το να εργαζόμαστε την ανομία, και να κάνουμε το αρεστό στα μάτια του Θεού, υπακούοντας στην αρχή της υπηρεσίας του Θεού—Τιτ 2:14, Μτ 7:21-23:

- A. Το να κάνουμε το αρεστό στα μάτια μας είναι ανομία—Κρ 21:25:
1. «Η αμαρτία είναι η ανομία». Η ανομία είναι η αμαρτία. Αμοιβαίως η αμαρτία είναι η ανομία—Α' Ιω 3:4:
 - α. Στην Α' Ιωάννου 3:4 η λέξη «ανομία» υποδηλώνει ότι κάποιος είναι χωρίς την αρχή του Θεού που βασιλεύει πάνω από τον άνθρωπο και δεν είναι κάτω από αυτή.
 - β. Το να αμαρτάνουμε σημαίνει να είμαστε χωρίς νόμο, να παραβιάζουμε το νόμο.
 - γ. Στα μάτια του Θεού, κάποιος αμαρτάνει όταν πράττει σύμφωνα με τη δική του φύση και απόφαση, όταν περπατάει σύμφωνα με το θέλημα του εαυτού, επαναστατώντας ενάντια στην εξουσία του Θεού.
 - δ. Ανομία σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουμε την εξουσία του Θεού ούτε υποτασσόμαστε σε αυτή.

- ε. Το να εφαρμόζουμε την ανομία σημαίνει να ζούμε μία ζωή έξω από την αρχή του Θεού που βασιλεύει πάνω από τον άνθρωπο και όχι κάτω απ' αυτή. Ο παρών αιώνας είναι γεμάτος ανομία και ανταρσία.
 - στ. Με την ανομία, κάποιος, όχι μόνο επαναστατεί ενάντια στην εξουσία αλλά και πράττει σαν να μην υπάρχει κανένας νόμος.
2. Προκειμένου να εξαγνίσει για τον εαυτό Του έναν ειδικό λαό που είναι το ιδιαίτερο απόκτημά Του, ο Χριστός έδωσε τον εαυτό Του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία—Τιτ 2:14.
- B. «Δεν θα εισέλθει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθένας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλά αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουρανούς»—Μτ 7:21:**
1. Το να επικαλούμαστε τον Κύριο αρκεί για τη σωτηρία μας, αλλά για να εισέλθουμε στη βασιλεία των ουρανών, χρειάζεται επίσης να πράττουμε το θέλημα του ουράνιου Πατέρα—Ρωμ 10:13, 12:2, Μτ 12:50, Εφ 5:17, Κολ 1:9.
 2. Εφόσον το να εισέλθουμε στη βασιλεία των ουρανών απαιτεί να κάνουμε το θέλημα του ουράνιου Πατέρα, είναι σαφώς διαφορετικό από το να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού μέσω της αναγέννησης—Ιω 3:3, 5:
 - α. Η είσοδος στη βασιλεία του Θεού γίνεται με την αναγέννηση από τη θεία ζωή—Ιω 1:12-13, 3:5-6.
 - β. Η είσοδος στη βασιλεία των ουρανών γίνεται με το να ζούμε τη θεία ζωή—Μτ 7:21, 12:50.
- Γ. Ο Κύριος Ιησούς επέπληξε εκείνους που προφήτευαν, εκβάλανε δαιμόνια και έκαναν πολλά έργα δύναμης στο όνομά Του, εργαζόμενοι την ανομία, εκτελώντας αυτά τα πράγματα από τον εαυτό τους και όχι από την υπακοή στο θέλημα του Θεού—Μτ 7:23:**
1. Υπάρχουν δύο αρχές στο σύμπαν—η αρχή της εξουσίας του Θεού και η αρχή της ανταρσίας του Σατανά—Πραξ 1:7, Ησ 14:13-14:
 - α. Δεν μπορούμε να υπηρετούμε τον Θεό από την μία και να ακολουθούμε την οδό της ανταρσίας από την άλλη. Πρέπει να αποστρεφόμαστε την αρχή της ανομίας και να απορρίπτουμε την οδό της ανταρσίας—Μτ 28:18, Ιδ 11.
 - β. Η υπηρεσία του Θεού σχετίζεται κατευθείαν με την εξουσία Του. Αν δεν λύσουμε το ζήτημα της εξουσίας, θα έχουμε προβλήματα σε όλα τα μέρη της υπηρεσίας μας.
 2. Είθε ο Κύριος να συντηρήσει την υπηρεσία μας με την αρχή της υποταγής στην εξουσία του Θεού και στο θέλημα του Πατέρα—Πραξ 1:7, Μτ 7:21, 12:50.
- V. Το χάος με την διακυβέρνηση, τη λατρεία και την ηθική που καταγράφεται στο βιβλίο των Κριτών απεικονίζει το σατανικό χάος στην παλαιά κτίση—Γεν 3:1-5, Απ 20:10-21:4:**
- A. Το σύμπαν βρίσκεται σε κατάσταση χάους. Αυτό το χάος είναι η πηγή της θλίψης στον κόσμο σήμερα, και εφόσον υπάρχει χάος στη δημιουργία, θα υπάρχουν παθήματα στον κόσμο—Ρωμ 8:18-22.
 - B. Η ιστορία του σύμπαντος είναι η ιστορία της οικονομίας του Θεού και του χάους του Σατανά—Γεν 1:1-2, 26, Απ 20:10-21:4:
 1. Ο Σατανάς, ο διάβολος, είναι η πηγή και το στοιχείο του πονηρού χάους—Μτ 16:23, Απ 2:9-10, Β' Κορ 2:11, Α' Πε 5:8.
 2. Ο ίδιος ο Θεός είναι η θεία οικονομία, και έχει έρθει μέσα μας ως μια διοίκηση, διευθέτηση και σχέδιο, για να τα τακτοποιήσει όλα—Εφ 1:10, 3:10.
 3. Στην Αγία Γραφή και την εμπειρία μας, το σατανικό χάος πάντα πηγαινει παράλληλα με τη θεία οικονομία, βοηθώντας στην πραγματικότητα την οικονομία του Θεού—Εφ 3:9.

- Γ. Όντας εκείνοι που ζουν στη μέση του χάους, της ανταρσίας, και της ανομίας, χρειάζεται να έχουμε ένα ξεκάθαρο όραμα της οικονομίας του Θεού—Ψλ 2:1-6, Πρμ 29:18α, Εφ 3:9:
1. Χρειάζεται να διακυβερνήσουμε, να ελεγχόμαστε, και να κατευθυνόμαστε απ' αυτό το όραμα—Πραξ 26:19.
 2. Χρειάζεται να είμαστε δυνατοί και ασάλευτοι σχετικά με το όραμα της οικονομίας του Θεού, του αιώνιου θελήματος του Θεού—Εφ 1:10, 3:9, Απ 4:11, Α' Κορ 15:58, Εβρ 12:28.
- Δ. Οι υπερνικητές νικούν το σατανικό χάος στην παλαιά κτίση, εκτελώντας τη θεία οικονομία για την καινούργια κτίση—Α' Τιμ 1:4, Εφ 1:10, 3:9-10, Β' Κορ 5:17, Γαλ 6:15:
1. Οι υπερνικητές δεν απαλλάσσονται από το σατανικό χάος. Αντίθετα, νικούν το καταστροφικό σατανικό χάος και θριαμβεύουν στην εποικοδομητική θεία οικονομία—Α' Τιμ 1:3-4, 19-20, 4:1-2, Τιτ 3:10, Β' Τιμ 1:15, 4:8.
 2. Καθώς οι υπερνικητές υποφέρουν το χάος, ενδυναμώνονται «διαμέσου της χάρις που υπάρχει στον Ιησού Χριστό» (Β' Τιμ 2:1) και μπορούν να υπερασπίζονται και να ζουν τη θεία οικονομία—Β' Τιμ 1:10-15, 3:14-17, 4:2, 5, 7, 18.